

Lazarus, Rogacz

1.

Noszę pod skórą tę bestię którą,
przypisują lasu królom. Wszystkie moje zmysły czują,
jak się rozrasta. Niegdyś namiastka,
teraz wrósł we mnie na maksa - Jeleń hasa po synapsach.
To nasza kasta ludzi lasu, a nie miasta.
W tych porożach na bezdroża. Mówię miastu: "basta!"
Przestrzeń zbyt ciasna... Łuna zbyt jasna...
Płoną lampy i neony. Pomyśl: każda gwiazda zgasła!
To moja własna wizja mego przewodnika:
Jeleń po bitach przemyka, rytm wybijają kopyta.
Jak zdarta płyta tak skacze w susach
i mną porusza... Mną porusza!
Mam mojego patronusa tak jak chłopiec, który przeżył.
W nim jest cała moja dusza. Najszlachetniejszy ze zwierzy!
I choćby zębiska szczyrzył i sierść jeżył i się pocił
to on tkwi we mnie jak pocisk! Moje zwierzę mocy!

ref.

Zwierzę mocy! Zwierzę mocy!
Jest ze mną za dnia i w nocy, krok po kroku za mną kroczy!
Zwierzę mocy! Zwierzę mocy!
Tu gdzie oczy mają rogi, tu gdzie rogi mają oczy...

2.

Okala ramię pradawne znamię,
bym w mej pamięci miał zdanie: "nie ma jego to nie ma mnie".
Me zwierzę ducha! Zamilcz i słuchaj!
Razem z nim mej drogi szukam. Jego rogi w moich ruchach.
Każdy ruch ma wartość tutaj, dużo wyższą niż waluta.
W innych moralna posucha, w moich - aż mokro w butach.
To moja dharm a i moja karma.
Park Jeleni, Mrigadava. Witamy w miasteczku Sarnath!
To moja Czakra Korony wyrasta mi sponad skroni,
jak poroże. Mogę to rzec: jestem przebudzony!
Rogi przedłużeniem dłoni, mogą bronić mnie i chronić,
mogą siać i zbierać plony.
Oto mój totem! Niezwykłym splotem
pięknych zdarzeń mi pokaże, że ma wiara moim złotem.
Siła spokoju... z lasów i borów...
Co by się nie działo - nie zbaczam ze swego toru.

3.

Wisi na sercu i dyktuje treść tych wersów.
Nadaje więcej sensu mojemu uniwersum.
Jest ze mną aż do kresu...